

B8-0445/2017

28.6.2017

ÁLLÁSFOGLALÁSI INDÍTVÁNY

a B8-0319/2017. számú szóbeli választ igénylő kérdéshez

az eljárási szabályzat 128. cikkének (5) bekezdése alapján

az iparpolitikáról
(2017/2732(RSP))

Patrizia Toia
az S&D képviselőcsoport nevében

**Az Európai Parlament állásfoglalása az iparpolitikáról
(2017/2732(RSP))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ), különösen annak 9., 151. és 152. cikkére, 153. cikkének (1) és (2) bekezdésére és 173. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 14., 27. és 30. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ) és az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ), és különösen az EUSZ 5. cikkének (3) bekezdésére, valamint a szubsidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyvre,
- tekintettel a Bizottság „Új készségek és munkahelyek menetrendje: Európa hozzájárulása a teljes foglalkoztatottsághoz” című, 2010. november 23-i közleményére (COM(2010)0682),
- tekintettel a versenyképesség és a fenntarthatóság javítása érdekében Európa újraiparosításáról szóló, 2014. január 15-i állásfoglalására¹,
- tekintettel a Bizottság „Az európai ipar »reneszánszáért«” című, 2014. január 22-i közleményére (COM(2014)0014),
- tekintettel a Bizottság „A mindenki számára előnyös kereskedelem: A felelősebb kereskedelem- és beruházáspolitikára” című, 2015. október 14-i közleményére (COM(2015)0497),
- tekintettel a Bizottság „Erősebb európai ipart a növekedés és a gazdasági fellendülés érdekében” című, 2012. október 10-i közleményére (COM(2012)0582),
- tekintettel Juncker elnök „Új kezdet Európa számára: a munkahelyteremtés, a növekedés, a méltányosság és a demokratikus változás programja” című politikai iránymutatására,
- tekintettel „Az európai újraiparosítási politika szükségessége a közelmúltbeli Caterpillar- és Alstom-ügy fényében” című, 2016. október 5-i állásfoglalására²,
- tekintettel az Európai Tanács 2016. december 15-i következtetéseire,
- tekintettel az ipari versenyképességi menetrendről, az európai ipar digitális átalakításáról, valamint a digitális egységes piac technológiáira és a közszolgáltatások korszerűsítésére vonatkozó csomagról szóló tanácsi következtetésekre,

---

¹ HL C 482., 2016.12.23., 89. o.

² Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0377.

- tekintettel az „Iparpolitika a globalizáció korában” című, 2011. március 9-i állásfoglalására¹,
  - tekintettel a Bizottság „Az európai ipar digitalizálása, a digitális egységes piac előnyeinek teljes körű kiaknázása” című, 2016. április 19-i közleményére (COM(2016)0180),
  - tekintettel az európai ipar digitalizálásáról szóló, 2017. június 1-jei állásfoglalására²,
  - tekintettel a Tanács jövőbeli uniós iparpolitikai stratégiáról szóló, 2017. május 29-i következtetéseire,
  - tekintettel a Bizottsághoz intézett, „Nagyratörő európai uniós ipari stratégia kidolgozása Európában a növekedés, a foglalkoztatás és az innováció stratégiai prioritása jegyében” témájú kérdésre (O-000047/2017 – B8-0319/2017),
  - tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az európai ipar számos ágazatban globális vezető szereppel rendelkezik, az európai export több mint felét, illetve a kutatási és fejlesztési beruházások közel 65%-át képviselve és több mint 50 millió munkahelyet biztosítva (azaz az európai munkahelyek 20%-át, mind közvetlenül, mind közvetve);
- B. mivel a kutatással és fejlesztéssel kapcsolatos üzleti ráfordítások 65%-a a feldolgozóiparban valósul meg, és mivel az ipari alapunk megerősítése ezért alapvető ahhoz, hogy az Unióban tartsuk a szaktudást és a szakértelmet; mivel a digitális fejlődés – a Juncker-terv egyik kiemelt területe – megvalósulásához erős ipari alapokra van szükség;
- C. mivel az EU-ban az önfoglalkoztatóknak csak 31%-a, a kezdő vállalkozóknak pedig csupán 30%-a nő;
- D. mivel az európai iparnak meg kell őriznie versenyképességét és az Európában való beruházás képességét, és mivel Európa társadalmi és környezeti kihívásokkal is szembenéz, amelyeket a nemzetközi partnerekkel szoros együttműködésben kell kezelnie, továbbra is vezető szerepet játszva a társadalmi és környezetvédelmi felelősségvállalás tekintetében;
- E. mivel a magas színvonalú, innovatív, energiahatékony termékek termelését előnyben részesítő és fenntartható folyamatokat támogató, nagyratörő innovációs politika lehetővé teszi az EU számára, hogy megállja a helyét az egyre növekvő világszintű versenyben;
- F. mivel az ipari termékek tisztességes kereskedelmének tiszteletben kell tartania az alapvető munkavállalói jogokat és környezetvédelmi szabályokat; mivel a megújuló energiába és az energiahatékonyaságba irányuló beruházás a megfelelő működést megteremtő képes ipari termékekbe történő beruházás egyik fő motorja; mivel a

¹ HL C 199. E, 2012.7.7., 131. o.

² Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0240.

fenntartható növekedéshez alapvető szükség van innovációra, a kutatásba és fejlesztésbe való beruházásokra, munkahelyteremtésre és a készségek fejlesztésére;

1. hangsúlyozza, hogy az ipar lényeges szerepet játszik a növekedés, a foglalkoztatás és az innováció előrevitelében Európában;
2. hangsúlyozza az európai ipari alapok megerősítésének és korszerűsítésének fontosságát, emlékeztetve az EU azon célkitűzésére, hogy 2020-ra az uniós GDP 20%-a az iparon alapuljon;
3. felhívja a Bizottságot, hogy 2018 elején a tagállamokkal közösen terjesszen be jogalkotási javaslatot a következetes és átfogó iparpolitikára vonatkozó uniós stratégiáról, amelynek célja Európa újraiparosítása, olyan konkrét cselekvési tervet kialakítva, amely jogalkotási és nem jogalkotási intézkedésekre irányuló ambiciózus célokat és határidőket foglal magában e célok megvalósítása érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy ezt a stratégiát az iparpolitika uniós stratégiai kezdeményezésekben történő érvényesítésének hatásáról szóló értékelésre és az érdekelt felekkel – többek között a szociális partnerekkel és a tudományos élet tagjaival – folytatott széles körű párbeszédre alapozza; kiemeli, hogy az ilyen uniós stratégiát többek között a digitalizálásra (különösen az intelligens technológiák, a nagy adathalmazok elemzése és a robotika ipari értékláncokba való beépítése), a fenntarthatóságra, az energiahatékonyságra és a megfelelő forrásokra kell alapozni; úgy véli, hogy az európai szabályozási keretnek lehetővé kellene tennie az iparágak számára, hogy alkalmazkodjanak a szóban forgó változásokhoz, és felkészüljenek rájuk, hozzájárulva a minőségi munkahelyteremtéshez, a növekedéshez és a regionális konvergenciához;
4. kiemeli az uniós ipar gerincét alkotó kkv-k szerepét és hangsúlyozza, hogy az uniós iparpolitikát a kkv-knak kedvező irányban kell folytatni; hangsúlyozza, hogy támogatni kell a vállalkozásbarát környezet kialakítását, egyenlő versenyfeltételeket teremtve valamennyi uniós kkv és szociális gazdasági vállalkozás (például a szövetkezetek) számára és a releváns klasztereket, üzleti hálózatokat és digitális innovációs központokat támogatva;
5. meggyőződése, hogy az európai ipart stratégiai eszköznek kell tekinteni az EU versenyképessége és fenntarthatósága szempontjából; hangsúlyozza, hogy csak egy erős és ellenállóképes ipar és jövőorientált iparpolitika teszi lehetővé, hogy az EU megküzdjön az előtte álló kihívásokkal, beleértve az újraiparosítást, a fenntarthatóság felé való átmenetet és a színvonalas foglalkoztatás kialakítását; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak jobban fel kell készülniük a hasonló társadalmi-gazdasági helyzetekre, és biztosítaniuk kell ipari hálózatunk versenyképességét és fenntarthatóságát;
6. hangsúlyozza, hogy ahhoz, hogy az uniós ipart a mai globalizált világban zajló gyors gazdasági és szabályozási változások teremtette kihívások leküzdése terén támogatni lehessen, elengedhetetlen Európa ipari vonzerejének növelése az európai és külföldi közvetlen beruházások számára;
7. kéri a Bizottságot, hogy valamennyi fontosabb politikai kezdeményezésében vegye figyelembe az ipari versenyképességet és fenntarthatóságot;

8. hangsúlyozza, hogy a rendelkezésre álló statisztikák és felmérések szerint a nők alulreprézéntáltak a legtöbb tudományos, műszaki és vezetői álláshelyen és a hierarchia magasabb szintjein; megjegyzi, hogy a nők rendkívül alulreprézéntáltak a természettudományokhoz, a technológiához, a műszaki tudományokhoz és matematikához kapcsolódó oktatási területeken és szakmákban, a természettudósok és a műszaki szakemberek mintegy 24%-át teszik csak ki; kiemeli, hogy a feldolgozóiparban dolgozó női szakemberek olyan eszközt jelentenek az EU számára, amely minden rendelkezésre álló erőforrást megkövetel ahhoz, hogy az EU véglegesen kilábalhasson a gazdasági és pénzügyi válságból és képes legyen szembenézni a társadalmi változásokkal; felhívja a Bizottságot, hogy azonosítsa a kihívásokat és akadályokat, amelyekkel a nők szembesülnek vállalkozóvá válásuk során, valamint mozdítsa elő és támogassa a nők vezetői szerepét, többek között a bérek egyenlősége és a valamennyi álláshelyhez való tisztességes hozzáférés révén;
9. kiemeli az iparban a környezetvédelmi technológiák terén fennálló potenciál teljes kiaknázásának és annak biztosításának szükségességét, hogy az iparágak folyamatosan fejlődjenek és terjesszék a rendelkezésre álló legjobb technikákat és feltörekvő innovációkat, ezáltal versenyelőnyhöz juttatva az európai ipart, amelynek arra kell törekednie, hogy a legfenntarthatóbb és legalacsonyabb életciklusköltségű termékeket kínálja;
10. hangsúlyozza, hogy a környezetvédelmi szempontokat integrálni kell más szakpolitikákba – például a gazdaságba, az iparba, a kutatásba és az innovációba –, hogy koherens és egységes megközelítés jöhessen létre; úgy véli, hogy az Unióban zajló fellépéseket nemzetközi szinten megerősített fellépésekkel és harmadik országokkal való együttműködéssel kell kiegészíteni a közös kihívások kezelése érdekében;
11. úgy véli, hogy az igazgatási terhek és a vállalkozások megfelelési költségeinek csökkentése, valamint a fogyasztóvédelem, a munkavállalók védelme, illetve a környezet- és egészségvédelem tekintetében a magas szintű normák folyamatos biztosítása bármely uniós újraparaszítási szakpolitika alapvető fontosságú elemét kell képeznie;
12. felszólít arra, hogy az uniós iparpolitika egyértelmű célokra és mutatókra – így többek között az energiahatékonyságra, erőforrásokra és éghajlatváltozásra vonatkozó nagyratörő célkitűzéseken –, valamint az életciklus és a körforgásos gazdaság megközelítésén alapuljon;
13. felszólít arra, hogy a szén-dioxid-kockázat tekintetében a piaci átláthatóság növelésének elősegítése érdekében hatékony és környezetbarát finanszírozási eszközöket és intézkedéseket kell az uniós ipari stratégiába beépíteni, és kiemeli, hogy elő kell segíteni az ipar fenntartható fejlődését a Párizsi Megállapodásban rögzített célokkal összefüggésben;
14. a kereskedelem- és az iparpolitika között nagyobb koherenciát szorgalmaz annak biztosítására, hogy a kereskelempolitika vegye figyelembe az európai ipar igényeit, és az új generációs kereskedelmi megállapodások ne vonjanak maguk után újabb áthelyezéseket és nagyobb iparleépítést az EU-ban; ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy fontos vitát folytatni arról, hogy a közbeszerzések és a beruházások terén miként lehetne fokozni a kölcsönösséget; üdvözli a harmadik országok stratégiai ágazatokba történő

befektetéseinek elemzésére irányuló kezdeményezést;

15. hangsúlyozza a szociális partnerek egy olyan koherens ipari stratégia kidolgozásában betöltött szerepét, amelynek szociális dimenziót kell magában foglalnia annak biztosítására, hogy a jelenlegi ipari átalakulás ne áshassa alá a munkajogokat; hangsúlyozza, hogy a sikeres munkahelyi innováció a munkavállalói részvétel, és különösen a munkavállalók és a vezetés közötti jó kapcsolatok függvénye, mivel az innováció gyakran a munkavállalóknak a munkakörnyezet, a végtermékek vagy a gyártási módszerek javításával kapcsolatos ötleteiből születik;
16. hangsúlyozza, hogy az európai ipar globális versennyel szembesül, és ezért felhívja a Bizottságot, hogy értékelje újra a piaci fogalom meghatározásokat és a jelenlegi uniós versenyjogi szabálykészletet, hogy azok figyelembe vegyék a globális piacok alakulását, és a nemzetközi konkurenciával való lépéstartás érdekében így lehetővé tegyék stratégiai partnerségek és szövetségek kialakítását és megfelelő kritikus tömeggel bíró piaci szereplők megjelenését; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy a dömping új formáinak elkerülése érdekében vizsgálja felül az uniós versenyjogi szabályokat, hogy azok megfelelőbb módon vegyék figyelembe a főbb nemzeti szereplők harmadik országokban kifejtett szerepét és a szociális, adóügyi és környezetvédelmi normákat;
17. hangsúlyozza, hogy az Uniónak szüksége van a WTO szabályaival összeegyeztethető, következetes és hatékony dömpingellenes és szubvencióellenes stratégiára, amely figyelembe veszi a dömping bármely formáját, többek között a nemzetközi szociális, környezetvédelmi és adózási normáknak való megfelelés hiányát;
18. felhívja a Bizottságot, hogy fordítson nagyobb figyelmet azon külföldi székhelyű állami tulajdonú vállalatok szerepére, amelyeket saját kormányuk oly módon támogat és ösztönöz, amit az uniós egységes piaci szabályok az uniós szervezetek számára tiltnak;
19. felhívja a Bizottságot, hogy a kulcsfontosságú jövőbeli technológiákhoz való hozzáférés biztonsága és védelme érdekében végezze el a harmadik országokból az EU-ba áramló közvetlen külföldi befektetések átvilágítását, és egyidejűleg tartsa szem előtt, hogy Európa nagymértékben függ a közvetlen külföldi befektetésektől, és általában véve továbbra is igen nyitottnak kell maradnia a külföldi befektetések előtt;
20. felhívja a Bizottságot, hogy a platformok számára alakítson ki olyan szabályozási környezetet, amely biztosítja a rendeletek Unión belüli következetességét, többek között hangsúlyt helyezve a szabályozási biztonság iránti igényre, a megfelelő és világos szabályokra és az egyenlő versenyfeltételekre;
21. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő olyan jogalkotási javaslatokat az adatok szabad áramlásáról, a kiberbiztonságról és az adatok tulajdonjogáról, amelyek az európai ipar versenyképességét és digitális átalakulását támogatják, és egyben a legmagasabb szintű adatvédelmet biztosítják;
22. hangsúlyozza, hogy összehangolt uniós erőfeszítésekre van szükség az új szakképesítések, valamint az átképzések, a továbbképzések és az egész életen át tartó tanulás népszerűsítése érdekében, a Bizottság „Új készségek és munkahelyek” menetrendjében ajánlottaknak megfelelően; sürgeti, hogy a szociális partnerekkel

folytassanak megfelelő konzultációt fejlesztésükről;

23. felszólít a transzverzális innovációs szövetségek támogatására annak érdekében, hogy felül lehessen kerekedni a silók által uralt iparpolitikai megközelítés miatt kialakult helyzeten, amely akadályozza az innovatív potenciált; úgy véli, hogy az állami beruházásnak stratégiai szerepe van e célkitűzés kidolgozásában, és felszólítja az EU-t, hogy támogassa az innovációba történő állami beruházást;
24. emlékeztet az uniós szabványosítás jelentős szerepére és javasolja, hogy fordítsanak különös figyelmet az EU nemzetközi szabványügyi szervezetekben játszott vezető szerepére;
25. tudomásul veszi, hogy szükség van a harmadik országok erőforrásaitól való függőség csökkentésére irányuló uniós erőfeszítések koordinálására azáltal, hogy
  - a. az erőforrásokhoz való tisztességes nemzetközi piaci hozzáféréssel
  - b. a fenntartható hazai bányászattal
  - c. a hatékony technológiai innovációkkal
  - d. és a körkörös gazdasággalkapcsolatos erőfeszítéseket összehangolják az erőforrás-politika többoldalú globális kormányzása számára nyújtott uniós hozzájárulásokkal;
26. úgy véli, hogy a jelentős globalizációs és digitalizációs tendenciák jelentik az európai vállalkozások és alkalmazottak számára a legnagyobb kihívást, és ezzel egyidejűleg a változások erőteljes dinamizmusa és horizontális jellege miatt a politikai döntéshozók számára is kihívást jelentenek; ezért meggyőződése, hogy az európai politikát ki kell igazítani az európai ipari növekedés támogatása, valamint annak érdekében, hogy e gyorsan változó környezetben a feldolgozóiparban minőségi munkahelyeket lehessen biztosítani; hangsúlyozza, hogy egy koherens megközelítés kialakítása érdekében az új iparpolitikai stratégiának a különböző szakpolitikai területeket – leginkább a kereskedelmet, a környezetvédelmet, a kutatást, a beruházást, a versenyügyet, az energiát és az éghajlatvédelmet – az iparpolitikával kell összehangolnia; meggyőződése, hogy egy iparpolitikai stratégiának a horizontális elemeket a fontos stratégiai ágazatokkal kapcsolatos sajátos megközelítésekkel kell intelligens módon ötvöznie;
27. olyan átfogó uniós iparpolitikai megközelítést szorgalmaz, amely prioritásként kezeli az uniós értékláncok megerősítését és valamennyi uniós régió integrálását az új lendületet nyerő uniós gazdaságba, biztosítva egyúttal az általános területi kohéziót;
28. felszólít egy regionálisan kiegyensúlyozott ipari stratégiára, amely képes az Unió leginkább és legkevésbé iparosodott régiói közötti szakadékot áthidalni, hozzájárulva ezáltal a regionális konvergenciára vonatkozó uniós célkitűzések megvalósításához;
29. hangsúlyozza egy uniós stratégia kellő időben történő elfogadásának fontosságát, mivel ez kihatással lehet az új többéves pénzügyi keret kiemelt területeiről folytatott megbeszélésekre, és különösen az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközre, a 9.

keretprogramra és az esb-alapokra;

30. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.